

[Bo Kristensen]

familier i nogle år ønsker adgang til at gøre familien så centreret om hjemmet som overhovedet muligt, også selv om man gerne vil bevare sin arbejdsplads i perioden. Dertil er det ganske udmærket at anvende hjemme-computerordninger, som kan lægge éns arbejdsdag så tæt på hjemmet som muligt, og det bliver ikke ringere af, at vi – efterhånden som vi får kortere og kortere arbejdstid, der netop begrundes i, at vi skal være mere til rådighed for familien i vores fritid – også her, hvor vi taler om arbejdsdag, får adgang til at være i hjemmet i de år, hvor man har mindre børn, og dermed får samling på familien i disse år.

Alt i alt må vi sige, at ny teknik ikke er noget, det konservative folkeparti ønsker at bruge som et skrækbillede; tværtimod er det et instrument til, at vi kan få et bedre arbejdsmiljø og kan få et samfund, hvor vi kan bruge vores tid langt mere fornuftigt end til at udføre fysisk arbejde på en arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Bo Kristensen talte om de 1,5 mia kr., som er afsat til teknologiprogrammet. Så vil jeg lige pointere, at der af de 20 mill. kr., teknologirådet nu har uddelt til teknologiforskning, ikke er én eneste øre til forskning i de arbejdsmiljømæssige problemer i forbindelse med ny teknologi. Så det er på den måde, man har prioriteret det.

Hvad angår hjemmearbejdet, siger Bo Kristensen, at det er rart, man kan sidde derhjemme, for så kan man få noget mere fritid, især i de år, hvor børnene er små. Problemet ud over det, jeg allerede har sagt om hjemmearbejdet, er, at man slet ikke vil få nogen fritid, for når man sidder derhjemme med børnene, som så ikke skal på en daginstitution, vil det hele glide sammen i én pærevæling, og kvinden vil blive bundet til hjemmet 24 timer i døgnet. Hvad det betyder for kvindefrigørelsen, behøver man ikke at være specielt smart for at finde ud af. Det betyder alt andet lige, at kvinder vil blive langt mere afhængige af deres mænd. De vil ikke få nogen impulser udefra. De vil ikke have noget af betydning at bidrage med, når manden kommer hjem. Det vil betyde, at de f.eks. bliver mindre tilbøjelige til at frigøre sig fra et dårligt ægteskab.

Det vil også betyde, at lønnen daler. I USA har man allerede brugt det argument, at lønningerne godt kan være lavere for kvinder, der arbejder hjemme, fordi disse kvinder jo ikke har transportudgifter, og – siger man minsandten også – fordi de ikke behøver at klæde sig så pænt på.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Også i denne kønsdebat er benævnelsen »hr. Bo Kristensen«.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg synes, fru Elisabeth Bruun Olesen blander tingene noget sammen, for i relation til situationen med hjemmesyersker i 1950'erne kan jeg forstå Elisabeth Bruun Olesens betragtninger, men de er jo forsvundet i mellemtiden. Det, der her er sagen, er jo, at man, hvis man anvender hjemmecomputer og skærmterminaler, vil komme i en situation, hvor ingen kan tillade sig at være hjemme mere end 2 eller 4 år, fordi det kræver en efteruddannelse, hvis man skal være med i den nye teknik, og det vil sige, at man alligevel får det nære tilknytningsforhold til sin arbejdsgiver og dermed virksomheden, som man havde før.

En anden ting, som jeg bestemt synes må være interessant for fru Elisabeth Bruun Olesen, er, at det, at vi får teknikken til at fungere og har data og computer og skærmterminalløsninger, vil resultere i, at det ikke bliver nødvendigt at skabe så store virksomheder, som vi har set igennem 1960'erne og 1970'erne, fordi mindre enheder så vil kunne klare deres omkostninger på et langt lavere niveau, og det må da interesse fru Elisabeth Bruun Olesen på baggrund af, hvordan de store grimme virksomheder i det danske samfund ellers bliver omtalt.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ja, det hedder »fru Elisabeth Bruun Olesen«.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Til hr. Bo Kristensen: det ville blive de rutineprægede funktioner, som skal udføres af kvinderne i hjemmet, og disse rutinepræ-